

Smedhänder

min dröm sitter och gungar på verandan i korsdraget
och har andedräkt av tall

jag som alltid var för liten var stor
i dina ögon
då vi cyklade omkring i världen
varje dag sommar och nedförsbacke

det enda jag ville: att kunna rimma längtan med vedbod
saknad med smörknivsprecision, trygghet med knä

och så var det de där valkiga händerna:
så starka att ingenting i världen
kunde bli hotfullt
med lingon och mjölk morgon, middag, kväll

farfar: den renaste snö som fanns
var den som föll i din ärliga hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Albrektsson med Poeter.se id #43361 innehar upphovsrätten